

trak det ind i finanslovdebatten her, så er det, fordi det er en del af det, der skal være med til at gøre arbejdsmarkedet så fleksibelt, at man fortsat kan trække yderligere 30.000 ledige ind på arbejdsmarkedet hvert år. Det kræver nogle ekstraordinære indsats, det kræver fleksibilitet, og det kræver også, at vi er i stand til at bruge pengene dér, hvor det er ganske afgørende at bruge dem. Og det gør vi jo bl.a. ved at gøre adgangen til uddannelse inden for arbejdsmarkedsområdet lettere.

I øvrigt kan jeg sige vedrørende dimittender – det kommer der jo en debat om senere på dagen, så jeg skal her kun sige det ganske kort – at der er tale om en ligestilling mellem de uddannede og det øvrige arbejdsmarked.

Til hr. Frank Aaen kan jeg sige, at for så vidt angår børn og ældre, tror jeg nok, at hr. Frank Aaen tegnede et lidt mere dystert billede for børnene, end det trods alt er. Der er ikke stigen-ventelister, men der er ikke helt så stor nedgang, som vi også godt kunne tænke os. Dér vil vi gerne give tilsagn om at være med til at fortsætte den udvikling hen imod en stadig højere dækningsgrad – det er der lagt op til fra regeringens side – men ikke nødvendigvis med de instrumenter, som hr. Frank Aaen lægger op til.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Så vil jeg bare supplere med spørgsmålet: Hvordan harmonerer den fleksibilitetstvang, der lægges på arbejdskraften nu, f.eks. med kravet om, at man skal acceptere op til fire timers daglig transport, med de i øvrigt meget pæne ord, der blev sagt om børnefamiliernes mulighed for at fungere på arbejdsmarkedet under mere åbne og familievenlige former? Hvordan hænger de to ting sammen? Den stramning, at man skal tvinges til at være væk fra sit hjem i 12 timer, er dog trods alt temmelig skræmmende for børnefamilierne.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Når der nu er tale om børnepasning, så er det altså desværre sådan, at i nogle kommuner stiger ventelisterne, og man har været nødt til at opgive pasningsgarantien. Derfor er der et behov for – det kan jeg også forstå vi er enige om – en fortsat udbygning på området. Jeg er tilfreds med det tilsagn, vi fik om det, og det vil vi gerne inddrage i finanslovforhandlingerne.

Så kunne jeg se, at fru Pia Gjellerup løb tør for taletid, og derfor vil jeg gentage det andet spørgsmål: Kan vi også få et tilsagn om, at der skal gøres en indsats for at løse de problemer, der er inden for hjemmehjælpen?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Til fru Jette Gottlieb, som går meget detaljeret ind i et af elementerne i det lovforslag, der skal behandles i eftermiddag, nemlig det, man kalder geografisk mobilitet, altså kravet om, at man skal kunne flytte sig i rejsetid til sit arbejde fra tre timer, som det er reglen i dag, til fire timer, som det vil kunne blive reglen, hvis vi vedtager det forslag, som jeg allerede på nuværende tidspunkt kan sige Socialdemokratiet støtter.

Der er tale om, at man gør det i ganske særlige situationer. Noget af det, der er tænkt på, er bl.a. at skabe nogle muligheder for, at man kan få uddannet arbejdskraft ud til områder, som vil være meget afhængige af at få den uddannede arbejdskraft som basis for at etablere eller fastholde en virksomhed.

Så der er ikke tale om, at man bare skal flytte rundt på alt og alle i fire timer om dagen. Det ville være et skræmmebillede både for familierne og for vores miljø, og jeg tror faktisk også for de arbejdspladser, der ville være tale om. Så dér kan jeg sige, at det er i de særlige tilfælde, hvor der er mulighed for at konstatere en stor fornuft i at gøre det.

I forhold til hr. Frank Aaen og hjemmehjælpen kan jeg ikke sige så meget andet, end at det, jeg har indtryk af i forhold til kommunerne, som i høj grad er dem, der har ansvaret for hjemmehjælpen, er, at det er et problem at få ansat tilstrækkelig mange i de stillinger, som kommunerne har oprettet, fordi det er vanskeligt at skaffe tilstrækkelig uddannet arbejdskraft. Det er noget, som jævnligt har været drøftet med kommunerne, og jeg ved i hvert fald, at de forskellige aktører, der særlig har med socialpolitikken og kommunalpolitikken at gøre, er meget optaget af at medvirke til at fjerne nogle af de barrierer, der er, sådan at der kan blive ansat hjemmehjælpere i de stillinger, der faktisk står og venter på at blive besat.

Thor Pedersen (V):

Det var med interesse og også nogen spænding, at vi i Venstre også i år imødeså fremsættelsen af finansloven. Nu er finansloven måske ikke i